

РЕШЕНИЕ

№ 4558

гр. София, 10.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 03.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2998** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. чл. 145 – 178, вр. чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Предмет на разглеждане е предявен от адвокат И. И., като пълномощник на М. М. Д. - П. иск срещу МИНИСТЕРСТВО НА ТУРИЗМА, за обезщетяване на неимуществени вреди, в размер на 3 000 лева, причинени в резултат от издадена от министъра на същото министерство ЗАПОВЕД № РД-02-33-74/04.05.2022 г., отменена с влязло в законна сила на 23.05.2023 г. Решение № 6388/02.11.2022 г. на Административен съд София – град, по адм. дело № 4679/2022 г.

В съдебното производство ищецът е представляван от упълномощения адвокат, който: поддържа исковата молба; ангажира показания на свидетели: Е. Е. Д. и Л. И. Т. – колеги на ищеца М. Д. – П. в Министерство на туризма, за доказване претенцията за неимуществени вреди; не претендира възстановяване на направени разноски за настоящото производство; представил е писмена защита.

Ответникът, посредством упълномощен юрисконсулт оспорва изцяло исковата молба, за което е представил и писмен отговор. Желает юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, като съобрази доводите на страните и доказателствата, приема следното.

От фактическа страна.

Не е спорно между страните, понеже са налични писмени доказателства, че: с влязло в законна сила на 23.05.2023 г. Решение № 6388/02.11.2022 г. на Административен съд София – град, по адм. дело № 4679/2022 г. е отменена издадена от министъра на Министерство на туризма Заповед № РД-02-33-74/04.05.2022 г.; с тази заповед е прекратено служебното правоотношение с М. Д. – П. на длъжността „главен юрисконсулт“ в Отдел „Правни дейности и обществени поръчки“, Дирекция „Административно – правно обслужване и човешки ресурси“ в МТ, поради съкращаване на същата длъжност; на 06.01.2023 г. е назначена на длъжност „юрисконсулт“ в Българска агенция по безопасност на храните, при Министерство на земеделието.

С отмяната на издадена от министъра на Министерство на туризма Заповед № РД-02-33-74/04.05.2022 г. за ищеца М. Д. – П. е възникнало, считано от 23.05.2023 г. (датата на влизане в сила на съдебното решение, отменящо заповедта) правно основание да претендира от Министерство на туризма обезщетение за причинени неимуществени вреди, на основание чл. 1 ЗОДОВ и в съответствие с Тълкувателно решение № 4/06.11.2023 г. на ВАС, по т. д. № 2/2021 г., ОСС, I и II колегия. В исковата молба неимуществените вреди са обосновани с твърдения за: неправомерно лишаване от правото на труд, поради незаконосъобразното съкращаване; оставане без работа за период от седем месеца, свързано с дискомфорт от явяването на конкурси и интервюта за нова работа; претърпян „стрес и психически дискомфорт, изпитано чувство на „яръст, безсилие и обида от некоректното поведение на работодателя.

От правна страна.

Настоящият решаващ състав на Административен съд София – град намира така предявения иск за обезщетяване на неимуществени вреди, за частично основателен и частично доказан, досежно претендирания размер.

Исковете, с претенция за обезщетяване на вреди, причинени на граждани от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203, ал. 1, ал. 2), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Член 1 от ЗОДОВ постановява, че Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне правото на иск за обезщетение по този ред, съответно, за да бъде доказана основателността на такъв иск е задължително да бъде установено по несъмнен начин наличието на следните предпоставки, които да са в съотношение на кумулативност, а именно: административен акт, отменен по надлежния ред като незаконосъобразен (в случая - издадена от министъра на Министерство на туризма Заповед № РД-02-33-74/04.05.2022 г.); причинена вреда; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда.

Освен показанията на споменатите по – горе двама свидетели ищецът не е ангажирал писмени доказателства, вкл. такива за повлияване на здравословното му състояние след 04.05.2022 г. – датата на издаване отменената заповед на министъра на МТ). В исковата молба не съдържа твърдения в тази насока.

Свидетелските показания на Е. Е. Д. и Л. И. Т., които са работили по едно и също време в МТ Съдът преценява като обективни, доколкото звучат правдоподобно и

ответникът не ги опроверга в условията на насрещно доказване. И двамата свидетели съобщават за наличие на добри колегиални отношения с ищеца Д. – П.. Според свидетеля Д.: отношенията й с ищеца, освен служебни били и приятелски; М. П. притежавала „изключително висока професионална компетентност“, била „точна, коректна и работлива“, дърпала“ цялата дирекция „Правна“ и всички се съветвали с нея; поддържали с нея отношения „извън службата“; през м.май 2022 г. уволнили петнадесет души от министерството, сред които Д. и М. П., които били „набедени“; уволнението се отразило „много зле на М.“, която била „изключително лошо, не само финансово, но и психически, тъй като шест месеца останала без работа; никой от колегите в Министерство на туризма не искал да общува със съкратените и набедени; М. не можела да си намери работа, тъй като в медиите се публикували изказвания на министъра на туризма, че уволнените били „крадци и измамници“, и са уволнени заради нарушения; на срещите им М. изглеждала „много зле“, споделяла, че няма пари дори да отиде на психолог, за да може да се възстанови. В подобен смисъл са и показанията на свидетеля Т..

Като съобразява гореизложеното Съдът приема за несъмнено и доказано, че: самото уволнение на ищеца М. Д. – П. и оставането й без работа в продължения на повече от шест месеца са факти от обективната действителност, създали у нея негативни емоции - битов дискомфорт, предвид липсата на трудови доходи; обичайни притеснения от това, дали ще успее да си намери работа като юрист; огорчение от проявеното спрямо нея негативно отношение, предвид прекратяване на служебното й правоотношение в МТ; неудобството да се явява на конкурси и интервюта за работа. Ищецът не установи и не доказва, посредством други гласни и/или писмени доказателства (медицински документи, документи, доказващи настъпване на неблагоприятни за него последици, по – големи от признатите по – горе). Представените и приети от Съда за сведение разпечатки от медийни публикации (л.л. 108, 109 от делото) не установяват и не доказват твърденията на ищеца П. за това, че затрудненията й да си намери нова работа били заради публикувани в медиите изказвания на министъра на туризма, че уволнените били „крадци и измамници“, и са уволнени заради нарушения. В тези материали се споменава само, че министърът освободил „трима ключови директори на дирекции „Управление на морските плажове“, „Програми и проекти в туризма“, „Административно-правно обслужване и човешки ресурси“. Ищецът П. обаче, не е била на длъжност „директор“ на която и да е от трите „ключови дирекции“ и в материалите не съществува дори намек, че изказванията на министъра визират включително нея.

Обезщетение за неимуществени вреди се дължи за конкретно претърпени физически болки и психически страдания, които следва да са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните действия на административен орган, обективирани (както е в случая) в индивидуален административен акт. За процесния случай са осъществени всички, очертани по – горе елементи от фактическия състав на отговорността, по смисъла на чл. 1 ЗОДОВ. За да определи справедлив размер на обезщетението, съгласно критериите по чл. 52 ЗЗД Съдът съобразява гласните доказателства, както и другите, релевантни факти и обстоятелства, за които стана дума по – горе, приемайки, че исковата претенция се явява основателна и доказана за размер от 2 000 лв. (две хиляди лева). За останалата част, до претендирания размер от 3 000 лева исковата молба е неоснователна и недоказана. В подобни като процесния случаи следва да се отчита и фактът, че отмяната на заповедта за прекратяване служебно правоотношение

сам по себе си има удовлетворяващ ефект върху засегнатото лице и има възмездяваща функция, относно предизвиканите притеснения и негативни емоции. С исковата молба, в съдебните заседания и с представената писмена защита не е заявено от страна на ищеца искане за присъждане на законна лихва върху претендирания размер на обезщетението за неимуществени вреди, с оглед на което Съдът не дължи произнасяне в тази връзка.

Водим от горните съображения и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК, чл. 10, ал. 3, ал. 4 ЗОДОВ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ТУРИЗМА да заплати на М. М. Д. - П. – ЕГН: [ЕГН] обезщетение за неимуществени вреди, в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева), причинени ѝ от незаконосъобразната, издадена от министъра на същото министерство Заповед № РД-02-33-74/04.05.2022 г.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан предявения от М. М. Д. - П., срещу Министерство на туризма иск за неимуществени вреди, за размера над 2 000 лв. (две хиляди лева), до претендирания размер от 3 000 лв. (три хиляди лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: